

VII Konferencja

„Niebezpieczne zoonozy - toksokaroza, toksoplazmoza, echinokokoza”

Organizatorzy:

Samodzielna Pracownia Epidemiologii Genetycznej WIHiE
i
Samodzielna Pracownia Epidemiologii WIHiE

Partner:

ESCCAP **PL** Stowarzyszenie Polska Rada Konsultacyjna
ds. Parazytoz Zwierząt Towarzyszących -
ESCCAP Polska

Kochaj i chronić przed pasożytami

Sponsorzy:

Miejsce obrad: Wojskowy Instytut Higieny i Epidemiologii, ul. Kozielska 4, Warszawa

Warszawa, 14 października 2015 r.

Inwazja *Echinococcus granulosus* u owiec z terenu Polski południowej

Anna Wyrobisz¹, Jerzy Kowal¹, Paweł Nosal¹, Sławomir Kornas¹,
Marta Skalska¹, Rusłan Sałamatin^{2,3}

¹Zakład Zoologii Środowiskowej Instytutu Nauk o Zwierzętach, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt, Uniwersytet Rolniczy, Kraków;

²Katedra Biologii Ogólnej i Parazytologii, Warszawski Uniwersytet Medyczny, Warszawa;

³Zakład Parazytologii Lekarskiej, Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny, Warszawa.

Wstęp: Bąblowica jednojamowa (hydatidoza) jest chorobą wywoływaną larwalną postacią tasiemców należących do kilku spokrewnionych gatunków *Echinococcus granulosus* complex. Do niedawna w Polsce stwierdzano jedynie *E. canadensis* („szczep świński”, genotyp G7 *E. granulosus* sensu lato), jednak ostatnio wykazano także obecność właśnie *E. granulosus* sensu stricto („szczep owczy”, genotyp G1).

Materiały i metody: Badania zostały wykonane w ramach monitoringu zarażenia owiec wypasanych w Beskidzie Śląskim (łączone stado owiec z Podhala, Beskidów i pochodzenia rumuńskiego). Materiał badawczy stanowiły wątroby oraz płuca pochodzące od 3 jagniąt, ubitych w czerwcu 2015 roku. Sekcje parazytologiczne wykonano według ogólnie przyjętej metodyki, po przemrożeniu materiału w temperaturze minus 85°C przez okres 2 tygodni.

Wyniki: Zarówno w płucach, jak i wątrobach stwierdzono liczne larwy bąblowców o średnicy od 3 mm do 2,5 cm. W płynie pobranym z pęcherzy wykazano obecność protoskoleksów *Echinococcus* sp.

Dyskusja i wnioski: Obecne w badanym materiale larwy tasiemca prawdopodobnie należą do *E. granulosus* sensu stricto (= „szczep owczy”, genotyp G1), który został stwierdzony we wcześniejszych badaniach prowadzonych na Podhalu (Sałamatin i wsp. 2014). Przynależność do tego szczepu zostanie potwierdzona badaniami molekularnymi.

Larwy wykazano u 3 z 10 sekcjonowanych owiec, co wskazuje na wysoki poziom zarażenia stada. Wiek badanych zwierząt świadczy o zarażeniu w miejscu wypasu, a to z kolei pozwala wnosić o stałej obecności *E. granulosus* na analizowanym terenie.

Na przestrzeni lat hydatidoza u owiec była rzadko stwierdzana (Prost 1985, Pawłowski i Stefaniak 2003). Uzyskane wyniki mogą wskazywać na nowe ognisko tego tasiemca w Polsce południowej. Istotne zatem jest profilaktyczne odrobaczanie psów pasterskich, jak również ostrożność osób mających z nimi kontakt, gdyż echinokokoza u owiec w sposób pośredni stanowi zagrożenie także dla człowieka.